

Kuža Piko

Kuža Piko v sneg zabrede,
nič v tačke ga ne zebe.
Ni ga, ni ga boljšega,
kot je velik kup snega.

Brž po pasje sanke skoči,
v lonček topel čaj natoči
in zalaja do neba:
»Zima, zima je prišla!«

Po strmem bregu vse hitreje,
veter čez ušeska veje,
glej, krog smrčka svečki dve,
kar brez kape gre in gre.

Po strmem bregu vse hitreje,
vriska, lomi bele veje.
Kuža Piko poje si:
»Ni ga boljšega, ga ni!«

Na večer si kožuh greje,
v hlevu ovčke svoje šteje,
ko pa vstane novi dan,
spet se driča razigran.

(Po strmem bregu vse hitreje ...).

